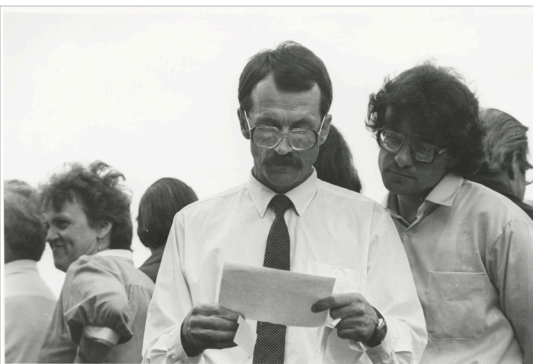

Filosofas Romualdas Ozolas kalba Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio iniciatyvinės grupės posėdyje Lietuvos mokslų akademijos rūmuose. Vilnius, 1988 m. birželio mėn. | Fotografas Algimantas Žižiūnas. *Lietuvos centrinis valstybės archyvas*

Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio mitinge. Vilnius, 1988 m. | Fotografas nenurodytas. *Lietuvos centrinis valstybės archyvas*

Vienas populiariausių Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio lyderių Romualdas Ozolas Lietuvos parlamento didžiajame kieme. Vilnius, 1990 m. kovo 11 d. | Fotografas Romualdas Jurgaitis. *Romualdo Jurgaičio asmeninis archyvas*

Pirmoji atkurtos Lietuvos Respublikos Vyriausybė po priesaikos Lietuvos Respublikos Aukščiausiojoje Taryboje-Atkuriamajame Seime. Romualdas Ozolas sėdi penktas iš dešinės. Vilnius, 1990 m. balandžio 11 d. | Fotografai Vladimiras Gulevičius, Algirdas Sabaliauskas. *Lietuvos centrinis valstybės archyvas*

Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo Konstitucinių problemų derinimo grupės posėdis. Romualdas Ozolas sėdi centre. Vilnius, 1992 m. spalio mėn. | Fotografas Zenonas Nekrošius. *Vytauto Sinkevičiaus asmeninis archyvas*

Parodą parengė Lietuvos Respublikos Seimo kanceliarija.
Parodos partneriai:

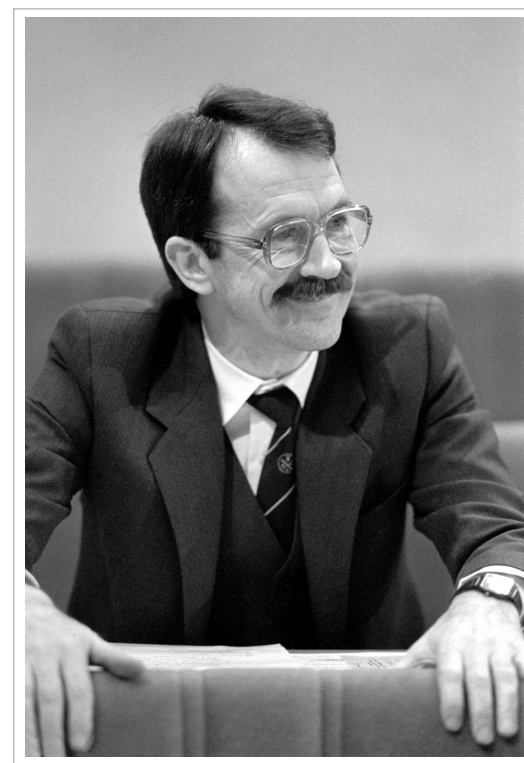
Lietuvos centrinis valstybės archyvas
Šiaulių r. Bazilionų mokykla-daugiafunkcis centras
Romualdo Ozolo paramos fondas
Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarų klubas
Pirmosios Vyriausybės narių klubas

© Parodos koncepcijos ir tekstų autorius Žydrūnas Mačiukas,
nuotraukų redaktorius Andrius Petrulėvičius,
dizainerė Neringa Motiejūnaitė-Lilienė,
tekstų redaktorė Gražina Belickienė.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
SEIMAS

ROMUALDAS OZOLAS – FILOSOFAS POLITIKOJE

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras Romualdas Ozolas Vilnius, 1990 m. kovo mėn. | Fotografas Algirdas Sabaliauskas *Lietuvos centrinis valstybės archyvas*

Svarbiausios Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataro Romualdo Ozolo gyvenimo datos

1939 m. sausio 31 d.	Gimė Joniškėlyje, Pasvalio rajone
1946–1957 m.	Mokėsi Bazilionų vidurinėje mokykloje
1957–1962 m.	Studijavo Vilniaus universiteto Istorijos-filologijos fakultete. Įgijo filologo diplomą
1968–1973 m.	Studijavo Vilniaus universiteto aspirantūroje. Disertacijos tema – „Kultūros pažangos kriterijų klausimas“ (vadovas – prof. Bronislovas Genzelis). Disertacijos negynė
1962–1963 m.	Dirbo mokytoju Biržų 1-osios vidurinėje mokykloje
1963–1964 m.	Dirbo metodininku Kraštotyros draugijoje
1964–1965 m.	Biuletenio „Meno saviveikla“ meninis redaktorius
1965–1968 m.	Dirbo žurnalo „Kultūros barai“ atsakinguoju sekretoriumi, Muzikos, kultūros skyrių redaktoriumi
1973–1989 m.	Vilniaus universiteto Filosofijos istorijos ir logikos katedros dėstytojas
1973–1989 m.	SSKP narys
1975–1980 m.	Dirbo Lietuvos SSR Ministrų Tarybos sekretariate
1980–1989 m.	Leidyklos „Mintis“ vyriausiojo redaktoriaus pavaduotojas
1988 m. birželio 3 d. – 1988 m. spalio 23 d.	Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio iniciatyvinės grupės narys
1988 m. spalio 23 d. – 1990 m. balandžio 21 d.	Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdžio Seimo, Seimo tarybos narys, Seimo tarybos pirmininko pavaduotojas (nuo 1988-11-25)
1988–1990 m.	Pirmojo nepriklausomo politinio savaitraščio „Atgimimas“ steigėjas ir redaktorius
1989 m. vasario 26 d. – 1990 m. kovo 9 d.	Lietuvos SSR Aukščiausiosios Tarybos deputatas, jos Prezidiumo narys (nuo 1989-11-04), Sąjūdžio remiamas SSRS liaudies deputatas (išrinktas 1989-03-26)

1989–1990 m.	Savarankiškos Lietuvos komunistų partijos, jos biuro narys
1990 m. kovo 10 d. – 1992 m. lapkričio 22 d.	Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos-Atkuriamojo Seimo narys, išrinktas Rėkyvos rinkimų apygardoje Nr. 49 (Šiaulių m.), priklausė Sąjūdžio centro frakcijai, dirbo Krašto apsaugos ir vidaus reikalų ir Valstybės atkūrimo ir konstitucijos komisijoje, buvo Lietuvos Respublikos Laikinosios gynybos vadovybės nariu, Valstybinės komisijos Rytų Lietuvos problemoms išnagrinėti pirmininku, Lietuvos Respublikos valstybinės delegacijos deryboms su SSRS, vėliau su Rusijos Federacija nariu, Valstybinės regioninių problemų komisijos pirmininku, Laikinosios komisijos Konstitucijos projektui parengti nariu
1990 m. kovo 11 d.	Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras
1990–1991 m.	Pirmosios Lietuvos Respublikos Vyriausybės vicepremjeras
1992 m. lapkričio 25 d. – 1996 m. lapkričio 22 d.	Lietuvos Respublikos VI Seimo narys, išrinktas Saulės rinkimų apygardoje. Kandidatu iškėlė Lietuvos centro judėjimas, priklausė Mišriai Seimo narių grupei, dirbo Valstybės ir teisės komitete, buvo Lietuvos Respublikos, Estijos Respublikos, Latvijos Respublikos Tarpparlamentinės Asamblėjos (Baltijos Asamblėjos) nariu, Lietuvos Respublikos Seimo geros valios misijos Čėčėnijos klausimams spręsti nariu, Pirmosios lietuviškos knygos 450 m. sukakties minėjimo valstybinės komisijos nariu, Lietuvos mokyklos 600 metų jubiliejaus minėjimo valstybinės programos vykdymo komisijos nariu
1993–2003 m.	Lietuvos centro sąjungos pirmininkas (Lietuvos centro judėjimo pirmininkas nuo 1992 m.)

1996 m. lapkričio 25 d. – 2000 m. spalio 18 d.	Lietuvos Respublikos VII Seimo narys, išrinktas Dzūkijos rinkimų apygardoje Nr. 69, iškėlė Lietuvos centro sąjungą, priklausė Centro frakcijai, dirbo Ekonomikos komitete, NATO reikalų komisijoje, buvo Seimo delegacijos Baltijos Asamblėjoje ir Seimo delegacijos Tarpparlamentinėje Sąjungoje nariu
1996 m. lapkričio 26 d. – 1999 m. lapkričio 4 d.	Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininko pavaduotojas, Seimo valdybos ir seniūnų sueigos narys (iki 2000-01-11)
2000 m. vasario 11 d.	Apdovanotas Lietuvos Didžiojo kunigaikščio Gedimino ordino Komandoro didžiuoju kryžiumi
2000 m. vasario 1 d.	Apdovanotas Lietuvos Nepriklausomybės medaliu
2002–2006 m.	Varėnos rajono savivaldybės tarybos narys
2003 m. spalio 16 d.	Įstatymu pripažintas Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataro statusas
2005 m.	Apdovanotas Estijos Respublikos Marijos žemės kryžiaus 4-ojo laipsnio ordinu
2003–2008 m.	Nacionalinės centro partijos, Lietuvos centro partijos (nuo 2005 m.) pirmininkas, Lietuvos centro partijos garbės pirmininkas (2009–2015 m.)
2012–2015 m.	Žurnalo „Nepriklausomybės sąsiuviniai“ vyriausiasis redaktorius, Visuomeninių organizacijų susivienijimo „Už teisingumą Lietuvoje“ apskritojo stalo pirmininkas
2015 m. balandžio 6 d.	Mirė Vilniuje, palaidotas Antakalnio kapinėse

Romualdas Ozolas paliko kitokios Lietuvos ateities viziją, naują siekiamybę – ne vartotojiškos visuomenės, bet tautinės valstybės, gebančios išlikti globalizacijos sąlygomis, mąstančios visuomenės, o ne mechaniškai perimančios pavyzdžius iš užsienio valstybių, gyvenančios savą gyvenimą, išlaikančios savivertę, orumą ir savitą kelią; jungiančios laisvas, mąstančias asmenybes, išlaikusias gebėjimą bendrauti, saistomas kalbos, emocinių ryšių, istorinės atminties ir patyrimo.

Istorikė prof. Ingė Lukšaitė, 2015 m.